

[Indenrigsministeren]

fastsat på to måder. Den ene måde er ved lovgivning, der fortæller, at det og det må kommuner gøre, det må de bruge skatteydernes penge til. Den anden måde er den principielle hovedregel, som man i daglig tale kalder kommunalfuldmagten, hvis udgangspunkt er det, der står beskrevet i bemærkningerne til lovforslaget, at man ikke må bruge skatteyderpenge til privat erhvervsvirksomhed. Det er udgangspunktet.

Af det, jeg allerede har sagt, følger, at hvis en lov direkte giver kommunerne tilladelse til at bruge penge til et bestemt formål, så er dermed kommunalfuldmagtens grænser samtidig ændret eller flyttet, hvad udtryk man foretrækker.

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Hvis det kan berolige fru Mette Madsens sind i denne sammenhæng for en ængstelse med hensyn til den mulighed, der nu er skabt for filminstituttet til selvstændigt at producere film, kan jeg for det første sige, at med denne mulighed tænker vi særlig på børnefilm, som vi gerne vil støtte. Her vil det i hvert fald i øjeblikket nok være sådan, at de er så usikre økonomisk, at det bliver vanskeligt at få en samfinansiering. Hvis det kan berolige fru Mette Madsen, er jeg mere end villig til i udvalgsarbejdet at drøfte de tre ord »i særlige tilfælde«. Intet skal hindre os i det. Egentlig har det mere været en vis ordentlighed, en vis redelighed, der gør, at de er taget ud. Vi gør opmærksom på, at her er der et nyt område, som vi lægger vægt på. Det er en af de ting, som jeg meget gerne vil drøfte i udvalget. Det skal ikke volde os problemer i dag.

Til fru Marianne Bentsen-Pedersen må jeg sige, at naturligvis er det formålet med dette lovforslag at sikre dansk filmproduktions fortsatte eksistens. Vi har nemlig en dansk filmproduktion. Den er for begrænset, og den bliver nu udvidet – mindre, end jeg kunne ønske, men dog således, at den bliver udvidet i forhold til det nuværende.

Jeg kan nok svare hr. Dræbye samtidig på spørgsmålet om, hvor mange flere film der kan blive tale om. Det mener jeg ikke vi på nuværende tidspunkt kan give endelige tal for. Vurderingerne kan være meget forskellige, efter den enkelte films art, efter størrelsen

af den private investering. Jeg er overbevist om, at det lovforslag, vi her behandler, forbedrer dansk filmproduktions vilkår, men jeg er lige så overbevist om, at det ikke er tilstrækkelig godt, idet vi her som på en lang række andre områder i en økonomisk krise er nødt til at være realistiske.

Dette synes jeg ikke udelukker, at man kan forestille sig, at man kan håbe på muligheder for rammeudvidelser i de kommende år. Der er jo ikke tale om, at den mulighed for øgning af rammerne, som har kunnet lade sig gøre lige netop nu i den forhåndenværende situation, hvor vi har måttet foretage prioriteringer, er én, der ikke vil kunne røres og ikke ville kunne ændres. Jeg kan i hvert fald forsikre fru Marianne Bentsen-Pedersen om, at jeg skal gøre alt, hvad jeg kan, for at ikke bare dette, men også andre af kulturlivets områder får så rigelige ressourcer, som vi overhovedet kan skaffe.

Det sidste, jeg skulle svare på, drejer sig om sammensætningen af filmcentralens bestyrelse. Tanken med denne omorganisering af filmcentralens ledelse er jo den at styrke bestyrelsen; det gør vi bl. a. ved at gøre den mindre og ved ved siden af at have et repræsentantskab, som rummer de mange forskellige brugergrupper og de forskellige grupper af filmsagkyndige, som må være meningsdannende og må have indflydelse på anvendelsen af disse offentlige midler. At man dér som 1 af 5 repræsentanter har en repræsentant for Kommunernes Landsforening eller Amtsrådsforeningen, finder jeg er naturligt og i overensstemmelse med almindelig administrativ praksis. Jeg ser ikke noget mærkeligt deri, men det er meget væsentligt for os, at vi holder en rimelig balance imellem brugernes repræsentanter og filmsagkyndige. Det har vi bestræbt os på med den måde, hvorpå vi har lagt det til rette.

(Kort bemærkning).

Dræbye (RV):

Kulturministeren var så venlig at besvare et spørgsmål om, hvor mange film vi kunne få yderligere, som jeg ikke havde stillet, men som jeg da synes det var meget rart at få svaret. Nu er spørgsmålet, om jeg kan få svaret det spørgsmål, jeg stillede, nemlig om ministeren kan bekræfte, at Kommissionen